

– enten ikke har læst vort forslag eller bare manipulerer og med vilje misforstår. En af tingene må være det sande dér. Det er skuffende, vil jeg gerne sige direkte til SF's ordfører.

Så vil jeg sige angående dokumentation: Altså i Sverige har man behandlet patienter med stereotaksi igennem 9 år, og det er noget, der derovre accepteres som en god behandling, som man tilbyder patienterne.

I Danmark er man, skal vi sige, så fine på den, at vi ikke vil acceptere deres gode behandlingsresultater, og derfor er det ikke accepteret i Danmark.

Vi var flere ordførere fra Folketingets Sundhedsudvalg og medlemmer, der var i Stockholm og tale med professor Blomgreen, og jeg må sige, at selv repræsentanter fra regeringens partier udtalte sig bagefter til pressen om, at de var imponerede, og at det var en flot behandling, der var deroppe. Disse udklip har jeg glemt, og jeg siger tak for, at man var ret begejstret på det tidspunkt.

Så er jeg i øvrigt enig med hr. Tom Behnke, som siger, at det kun er, fordi man stadig væk presser på og presser på fra oppositionens side, at vi nu har opnået det her. Det er selvfølgelig et magert resultat, at det kun er omkring en 150 patienter, man nu vil tilbyde behandlingen, for der er mange, mange flere, der gerne kunne ønske den.

Vi synes i hvert fald i Venstre, at det især er den enkelte patient, der skal have mulighed for at vælge, om man nu vil have denne her eksperimentelle behandling eller ikke vil. For det drejer sig om patienter, der af danske læger har fået en dødsdom.

Jeg vil til sidst sige, at der er nogle punkter, jeg gerne vil fremhæve, og det er: Jeg synes, at danske kræftpatienter opgives alt for hurtigt på de danske sygehuse. Det er der utrolig mange eksempler på. Jeg mener, at behandlingen i Sverige er til glæde for ret mange af patienterne, og jeg vil også indrømme, at der er nogle, der nok ikke får glæde af den, men de får dog chancen.

Så mener jeg, vi skal have langt mere optimisme ind i den danske kræftbehandling igen. Jeg mener også, at vi aldrig skal give en kræftsyg patient en dødsdom, medmindre patienten selv udtrykkelig har bedt om at få den fulde sandhed. Det er et andet af vores problemer: At der er alt for mange læger, der bare uopfordret kommer og siger den fulde sandhed lige i ansigtet på patienten.

Så mener jeg også, at vi bør samarbejde med andre lande om forskning inden for denne form for kræftbehandling, og jeg må sige, at der har regeringen den samme opfattelse. Og det er jo skønt, at der er ét område, de har bevæget sig på.

Så mener jeg, at det offentlige skal betale for en stereotaktisk behandling i Sverige, i hvert fald når det foregår på de gode klinikker, og også for behandling i Hamburg i Tyskland.

Jeg synes også, det er positivt, at vi er kommet i gang med stereotaktisk behandling både i Århus og i København som forskningsforsøg.

Så alt i alt vil jeg sige: Det står nu krystalklart, og det er især fru Anni Svanholts ord, der har gjort, at alle ministerens flotte ord ikke er nær så meget værd, som man har hørt. Det bliver kun et fåtal af danske patienter, der får mulighed for behandling i udlandet. Kommer der – selv når bekendtgørelsen er kommet – så en patient med en 5-6 metastaser, som jo er jo døtresvulster, i leveren og gerne vil have behandling, så vil man jo sige: Den behandling er der ikke mulighed for. For er det denne forskningsmæssige behandling, der foregår i Århus og i København, så kan patienten ikke inkluderes deri. Men hvis patienten kom til Stockholm, så kunne patienten få behandlingen.

Altså, kære nye sundhedsminister, der er et kæmpe stort problem inden for det her område. Jeg ved, at ministeren har en fornemmelse af det og også vil gøre noget, men jeg ved også, det er svært at få især De Radikale og den socialdemokratiske gruppe med til at bevilge de nødvendige penge. Men kæmp videre, minister! Jeg ved, at ministeren har de rigtige intentioner, og jeg håber, det lykkes på et tidspunkt. Men Socialdemokratiet og SF og Radikale vil ikke hjælpe disse patienter, som har behov derfor.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er dels bemærkninger, dels spørgsmål til hr. Jørgen Winther. Nu er jeg jo en af dem, der var med i Sverige, og det er ingen hemmelighed, at jeg også har udtalt mig forholdsvis positivt om det, vi oplevede i Sverige.

Og derfor vil jeg gerne have hr. Jørgen Winther til at af- eller bekræfte, hvorvidt der er et politisk problem i forhold til samarbejdet med Karolinska, eller om der er et lægefagligt problem, eller om Karolinska og det danske lægesystem ikke rigtig synes om hinanden enten som personer eller som systemer, og at det derfor